

DOCH WANNEER HET VOLMAAKTE ZAL GEKOMEN ZIJN. . . .

□ □ DOOR NEL ENGELKAMP—CAESAR □ □

. . . . doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal het geen ten deele is, teniet gedaan worden.

1 Cor. 13 : 10.

DE schoolopziener wandelt met afgemeten pasjes door de eerste klas. Hij heeft een bol gezicht, waaraan een vlassig sikje, en oogen als gekookte krenten.

Vroeger was hij dominee. Iets van die waardigheid is overgebleven in zijn jasje, dat het midden houdt tusschen een jaquette en een smoking. Wat is het eigenlijk? Sijtje is er nog altijd niet in geslaagd, dat probleem op te lossen, hoewel hij haar toch verscheiden malen in de gelegenheid heeft gesteld. In elk geval zitten er panden aan, waarmee de ex-dominee, als hij een onverhoedschen draai maakt om de achterste bank, bijna het groene kannetje met sneeuwkllokjes van den richel sliert.

Sijtje staat er doodsangst om uit en tegelijk hoopt ze, dat het gebeuren zal. Ze zou het een vreeselijk leuk intermezzo vinden. Sijtje laat den autoriteit kuieren. Hij is een goeiige, luimige oude heer, altijd in hevige bewondering voor Sijtjes evoluties. Hoe krijgt Sijtje het gedaan, dat alle kinderen zoo prachtig onder elkaar schrijven. Hoe is het mogelijk, dat ze allemaal zoo stil zitten en dat ze hun plankjes met lettertjes niet onderste boven keeren.

Hij weet niets van schoolzaken af, maar laat er zich ook niet op voorstaan. Eens heeft hij Sijtje gevraagd, wanneer ze nu aan het tweede leesplankje begon. En sinds Sijtje hem toen goedig verwittigd heeft, dat een tweede leesplankje nog uitgevonden moet worden, bewijst hij zijn recht tot onderzoek niet verder dan door een ijsbeertocht om de banken en door bij het afscheidnemen stereotiep de vraag te stellen: „En juffrouw Wie zijn er nu de knapste, de jongens of de meisjes?”

Sijtje vermaakt zich voor de klas met de hoeveelheid acht. Alléén. Want bijna al haar élève's volgen met hun oogen het spoor van die onrustige, vreemde eend, die de bijt binnengezwommen is, en die ze nog nooit eer gezien hebben.

Op de bordplank staan acht linialen, acht sponzedoozen, acht letterdoozen, acht potlooden, acht boeken, acht schriften, acht bijbels van den catechiseermeester, die Sijtje uit de kast in de wacht heeft gesleept; en in het pad voor de eerste bank acht jongens en acht meisjes.

„Nu nog acht schoolopzieners”, stelt Sijtje zich voor.